

ρα, ἐν Βενετίᾳ κομψότερα, χαριέστερα, ἐν Bari... τίποτε.

Εἰς προγράμματα μόνον βλέπομεν, καὶ τὰς ἀποκρέω-
τημῶν πληροῦσιν αἱ ἀπὸ Ῥώμης καὶ Νεαπόλεως γελοῦσαι
ἡχοὶ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἀναπολήματα.

Ἄλλ' ἄγε δὴ! θ' ἀποπτῶ εἰς Νεάπολιν καὶ ἐπὶ μίαν
τούλάχιστον νύκτα ὑπὸ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ Σάν
Κάρλο ἐν μέσῳ τοῦ μαγικοῦ κόσμου, ὃν φαντάζομαι ἤδη,
θὰ κινήσω τοὺς πόδας μου, θὰ ἐναγκαλισθῶ τὴν τρέλ-
λαν, καὶ τὴν ἐπ' ἀφροροῦντος ποτηρίου σκιρτῶσαν,
ἐκλείπουσαν φαντασμαγορίαν τοῦ περιφήμου Σαγκαρλείου
neglione θὰ πειραθῶ νὰ συλλάβω καὶ ἀδεξίως διὰ τὰς
στήλας τοῦ *Mη Χάρεσαι* ν' ἀντιγράψω.

Ἀγασίλαος.

ΧΙΟΝΙΑΙΣ.

Οἱ τυφλοὶ δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ δέχωνται συναλλάγματα
ἐφ' ἑως.

Ἐὰν οἱ κ.κ. φοιτηταὶ δὲν γνωρίζουσι πολὺ τὸν ἔρωτα
τῆς μελέτης, γνωρίζουσιν ὅμως κάλλιστα τὴν μελέτην
τοῦ ἔρωτος.

Τὰ συνοικέσια διδοῦνται τὰ ῥήματα· διαιροῦνται καὶ
αὐτὰ, εἰς ὁμαλὰ καὶ ἀνὴρμαλα.

Ἐὰν εὕρισκον ἀνθρωπὸν τινα πρὸ τῶν ποδῶν σας—ἐ-
λεγεν ἀνεκτικώτατος σύζυγος εἰς τὴν κυρίαν του—θὰ
τὸν ἐξελάμβανον ὡς τὸν ὑποδηματοποιόν σας καὶ δὲν
θὰ μιλοῦσα γρύ.

Ἐὰν ἡ ζωὴ καταντήσῃ ποτὲ φορτίον δι' ἐμέ, θὰ πλη-
ρώσω μίαν μάγκαν νὰ μοῦ τὴν σηκώῃ.

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον κακίαι, ἡ ἀρετὴ δὲν θὰ ἦτο γνωστὴ.
Ἡ ἀρετὴ λοιπὸν, ἵνα ἐκτιμηθῇ, ἔχει ἀνάγκην τῆς κα-
κίας· αὐτὸ δὲν τῇ περιποιεῖ πολλὴν τιμὴν.

Ἐν τῷ ἔρωτι, ἡ γυνὴ ὁμοιάζει κλειδοκύμβαλον, τὸ ὁ-
ποῖον χαρίζει τὴν μελωδίαν του μόνον εἰς ἐκεῖνον ὅστις
εἰξεύρει νὰ τὸ παίζει καλὰ.

Ὁ Πυθαγόρας, λύσας ἐπὶ τέλους δύσκολόν τι πρόβλη-
μα, ἐθυσίασε ἐκατόμβην τοῖς θεοῖς. Διὰ τοῦτο ὁσάκις ἡ
ἐπιστήμη ἀνακαλύπτει νέον τι, τὰ βώδια φοβοῦνται.

Τὰ ζῶα ἐπλάσθησαν πρὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἴδου διὰ τί
προτιμῶνται πάντοτε εἰς τὴν ἐλληνικὴν διπλωματίαν.

Πολὺ εὐκολώτερον εἶναι τις εὐφυὴς εἰς στιγμὰς ἢ
πάντοτε· διὰ τοῦτο εὐκολώτερον γίνεσθαι ἐραστής ἢ σύ-
ζυγος.

Προτείνω ἀμοιβὴν γενναίαν εἰς ὃν τινα μοῦ λύσῃ τὰς
ἐξῆς ἀπορίας :

Διατί λέγομεν ζεστήν τὴν χιόνα ποῦ σοῦ φέρνει τούρ-
τουρα ; φρέσκο τὸ ψωμί ποῦ σοῦ καίει τὰ δάκτυλα ;
λευκῶμα βιβλίον καταμουνδζουρωμένο ἀπὸ ποιητὰς καὶ
ζωγράφους ;

Μολονότι φλέγομαι ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ γίνω πλού-
σιος, παγῶν ὅμως ἀπὸ τὸ κρύο.

Καὶ ὁ ἀσθενέστερος τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ γίνῃ
Μακιάτης . . . ἀπὸ χρέη.

Εἰς τὴν κοινωνίαν ἐμπνέει περισσοτέρην φρίκην ὁ
ἔχων μίαν κηλίδα ἐπὶ τοῦ πανταλωνίου ἢ ὁ ἔχων πολλὰς
κηλίδας ἐπὶ τῆς συνειδήσεως.

Ἐκατὸν φωτίζονται ἰδέαι δὲν φωτίζουν ὡς ἓν καὶ μόνον
κηρίον.

Fra Diavolo

Εἰς τὸ κατάστημα Παναγλῆ

πλὴν τῆς μεγάλης συλλογῆς **δομῶν, στολῶν, κο-
στουμῶν Μασκὸς**, καὶ ἄλλων εὕρισκονται ἀπὸ τῆς
παρελθούσης ἐβδομάδος καὶ

ΩΡΑΙΟΤΑΤΑΙ ΣΤΟΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ

χρησιμεύσασθαι καὶ ἐν τῷ μασκαροχορῷ τῆς κυρίας Μελα.
Ἰδίως μία καλαθρέζικη εἶναι ἀπαράμιλλος.

ΕΤΙ

Ὅλα τὰ εἶδη τοῦ Κοτιλλιῶν καὶ decorations.

ΠΕΡΡΟΥΚΕΣ

ΔΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ἐκόμισε παρισινω-
τάτας ὁ Κομμωτὴς τοῦ Θεάτρου

ΛΕΟΥΣΗΣ

(Ὁδὸς Σταδίου, ἀπέναντι τῶν βασιλικῶν
Σταύλων.)

Τύποις «ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ»